

D E S C R I P T I O N

rum patiens, & aliorum amnium, quos in se recipit, lustratis urbibus oppidisque, quæ vulgo Sar-burg, Fenestrange, Sar-Werden, Sar-Alben, Guemund, Sarpruck, Walderfing, & aliis, tandem sub mœnia Augustæ Trevirorum Mosellam convenit, non longe à Konterbruck. Meminit ejus Ausionius in Mosella. Nomen hodie retinet, Sar ac colis dictus. Est & ibidem *Voloja* fluvius margaritiferus, qui ad vicum *Charmeni* Mosellam ingreditur. *Mortana* ad pagum cognominem Murthæ miscetur. Iungit quoque eidem se ad Mediomaticum urbem *Sella*, initium quasi capiens ex Lindero lacu, qui sale dives & piscatura. Duplex denique *Nida* (orientalior enim Germanicus, occidentalior Gallicus dicitur) facto ad pagum Northemium concursu, duobus infra Bossonis-Villam (Abbatiae nomen est) milliaribus in Saravum exoneratur.

*Veteres po-
puli.* Habitarunt olim Lotharingiam, ut dicere
cœpi, Mediomatrices & Leuci. Illorum Metropolis
Divodurum, hodie Metz appellatur. Cœnas Medio-
matricum, hoc est, Metis, Notitiæ Provinciarum
sub Belgica I dicitur. L' Evesché de Metz, le Pais
Messin. Leucorum metropolim facit Ptolemæus
τεχνος L'Evesché de Toul.

Metropolis hodiernæ Lotharingiæ est Nan-
Nancejum. *Oppidum non amplum, sed*
situ pùlcro commodoque, loco plano, forma
quadrata, magnifico Lotharingicorum Ducum
palatio nobile. Adjacet illi ædes D. Georgii, in
qua monimentum visebatur Caroli Audacis,
Burgundiæ Ducis, ab Helvetiis & Lotharingiis
Nonis Ianuarii 1477 acie cæsi: cujus reliquias,
Caroli V Imperatoris, ipsius pronepotis, jussu,
anno 1550, mense Octobris inde Lutzenburgū
solenniter transtulit Boisotus, Ordinis aurei
velleris Præco: Brugas hinc mox, Marię Hunga-
riæ reginæ mandato transportatas. Sunt in ea-
dem D. Georgii æde aliquot Lotharingicorum
Ducum tumuli, qui inscriptionibus carent, ut
& in aliis templis. Nam certum sepulturæ lo-
cum non habent. Posteriorum Ducum pars po-
tior ad D. Francisci ædem, (quæ ad alterum pa-
latii latus est) sita est. Spectare ibi datur super-
bum Renati, qui victoria potitus est contra Ca-
rolum Burgundiæ Ducem, monimentum. Con-
diti ibidem jacent Dux Antonius, ejusque filius
Franciscus, Carolique Ducis uxor Claudia Va-
lks. Iamini. Galliæ. B. i. sli. N. ii.

Historia mortis Caroli Audacis ad Nan-
ret transilire effulo equo, milere fuit ab infe-
quentibus confossum. Historia hæc est: Anno
1474 ortum est bellum inter Carolum Audacem
Burgundiæ Ducem & Helvetios, partim

quod hi in Petri ab Hagenbach mortem consenserint: partim quod iisdem Sigismundus Imperator usus esset in recuperandis Alsatiæ, & Suggojæ provinciis, quas Carolus tenere nitebatur. Quum igitur suscepit expeditione in Helvetios iter ficeret per Lotharingiam, Nancejum oppugnavit, cepitque: inde per superiorem Burgundiam in Sabaudiam venit, occupavit ibi prope Gransen duas arcas, Germanosque omnes præsidarios (erant enim quingenti) ex arboribus suspendi jussit. Helvetii repetentes suas res, commisso prælio Burgundos vincunt, Carolumque castris pellunt: præda fuit trigesies centum millium coronatorum. Carolus restaurato exercitu instituit Mursani obsidere, oppidum ditionis Bernatum. Helvetii adjuncto sibi Renato Lotharingiæ duce, cui Nancejum erectum fuerat à Burgundo, Carolum vincunt, fugantque. Occubuerunt eo prælio ex Caroli exercitu septendecim hominum millia. Tertiò igitur belli aleam tentatus, Nancejum, quod interea Renatus Lotharingiæ Dux expugnaverat, media hyeme obsedit. Sed Renatus, civibus suis opem latratus cum Helvetiis, Gallis, Germanisque, impletu in Carolum facto, Burgundos pellit. fugientes partim occisi, partim capti, partim aquis absunti sunt. Nox prælium diremit. Ipse Carolus, cum fuga salutem quereret, lapsus equo, tribus vulneribus est cæsus, non sine gravi suspitione prodictionis ab Italo quodam Comite Campobachio institutæ, qui dexterum cornu sibi commissum deserens, defecit ad Renatum cum quadringentis Italibus, seque Germanis junxit: quod facinus adeo Germanis displicuit, ut negaverint sibi ullum cum proditoribus militiæ jus esse posse. Cadaver Caroli nivibus tectum desideratum aliquandiu fuit. Sparsi etiam rumores varii, aliis eum captum abductumque ad Galliæ Regem contendentibus: aliis fuga elapsum, & in aliquo Germaniæ monasterio latitantem. Inventus etiam Spiræ quidam Bruxellensis, qui vultu & reliquo corporis filo quia Carolum referret, Carolus esse vulgo dicebatur, quantumvis ipse reclamaret: nec ante finis fuit, quam solutis nivibus, Caroli cadaver, morte, vulneribus, frigore immutatum, difficulterque agnatum, Nancejum delatum est.

Nancejum dignitate sequitur *Fanum S. Nicolai*,
vulgo *S. Nicolas*, duobus inde distans versus ori-
entem milliaribus ad Murtham fluvium, loco
plano & fertili. Templum non magnæ est anti-
quitatis, sed vastæ molis, editæque structuræ.
Columnæ, quæ totum fastigium sustinent, tantæ
sunt cum gracilitatis, tum altitudinis, ut tanto
oneri ferendo vix sufficere judicentur. Turres
habet duas, in quarum una Caroli Lotharingici
Cardinalis, qui idem Metensis erat Episcopus,
cuique hæc parebat Ecclesia sub Prioratus, ut
loquuntur, titulo, in summo culmine symbolū:
obe-